

גמ"ר 323/07/18 - מדינת ישראל נגד אביעזרי זליג גיברשטיין

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

גמ"ר 323-07-18 מדינת ישראל נ' גיברשטיין

בפני	כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אביעזרי זליג גיברשטיין ע"י ב"כ עו"ד יונתן רבינוביץ

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גרם מוות ברשלנות לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה, נהיגת רכב ברשלנות או בקלות ראש אשר גרמה לחבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה, עבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת הביטוח.

מונחת בפני ביהמ"ש בקשת המבקש להורות על זיכוי הנאשם מעבירה של גרם מוות ברשלנות, וכן מעבירה של נהיגה ברשלנות וקלות ראש, אשר גרמה לחבלה של ממש.

לאחר עיון בתוכן הבקשה ובתגובת המדינה לבקשה, לא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה המונחת בפני.

בקשת ההגנה נשענת על עמדתו של הסגור המלומד, כאשר לפי טעמו חוות דעתו של בוחן התנועה שערך את רוב הפעולות בתיק החקירה נגועה "באין סוף כשלים", עובר לפעולות שערך - ולפעולות שלא ערך, בזירת התאונה.

לא זאת אף זאת, עדותו של בוחן התנועה כפי שהצטיירה בביהמ"ש תחילתה סותרת את סופה, הוסף לכך את אמירתו של הבוחן "למעשה הוא אינו יודע כלל מה הסיבה לתאונה, הוא רק העלה אפשרויות שונות לקרות התאונה שהן בגדר השערות כלליות", לצד הפניה למקומות שונים בעת מתן העדות של הבוחן בביהמ"ש, הן בחקירתו הראשית והן בחקירתו הנגדית.

בתגובת המדינה מפנה האחרונה למסגרת המשפטית אשר לפיה יש לבחון את הבקשה באין להשיב לאשמה וכן לתוכן עדותם של אנשי המשטרה אשר העידו בביהמ"ש, הבוחן שלמה מזרחי, רפ"ק שי אשכנזי ונוסעי הרכב אשר בו התרחשה התאונה.

עוד הפנתה התביעה לראיות והעדויות כפי שהוגשו בהסכמה לתיק ביהמ"ש וכן להודעת הנאשם עצמו כפי שמסרה בסמוך למועד התאונה, כאשר הוא תיאר את דרך התרחשות התאונה ומצב הרכב עובר לתאונה.

זאת לדעת, טענת אין להשיב לאשמה משמעותה: "אין בראיות שהוגשו לביהמ"ש מטעם התביעה כדי לבסס הרשעה אפילו יינתן מלוא האמון, ויוענק להם מלוא המשקל הראיתי". במצב כזה אין הצדקה לדרוש מן הנאשם להתגונן, שכן אין לו "מה" להתגונן וראוי לזכותו (י.קדמי על סדר הדין בפלילים, חלק שני, עמ' 1446).

בשלב זה, שבו ביהמ"ש אינו דן בשיקולי מהימנות ומשקל, אין לדקדק כחוט השערה ולערך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי, יסודי או משני, מאלה שהוזכרו בכתב האישום (ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' ישראל כחלון).

לפי עמדת, בראיות התביעה כפי שהוצגו, התביעה עברה את הסף הנדרש ואני קובע כי על הנאשם להשיב לאישומים המיוחסים לו בכתב האישום.

כאן המקום להפנות לעדותו של קצין הבוחנים שי אשכנזי עת הוא העיד בביהמ"ש, כי לפי עמדתו הנאשם איבד שליטה כתוצאה מנהיגה במהירות שהיא לא בהתאם לתנאי הדרך, כאשר לפי עמדתו אילו היה הנאשם מתאים את המהירות לעקומה בה הוא נהג כי אז הוא לא היה מאבד שליטה והתאונה לא היתה מתרחשת. הוא הפנה לסימנים בכביש כאשר לפי עמדתו הנאשם ניסה לתקן את קו נסיעתו, טרם פניה חדה שמאלה והוא ביקש תיקון "לא נכון" שגרם לתאונה והיתקלות במעקה הבטיחות והתהפכות הרכב (עמ' 139 שורות 2 עד 27 לפרוטוקול).

על פי עדותו של בוחן התנועה, מר מזרחי, הרי בנסיבות השעה והמקום הנאשם לא היה צריך להגיע ולהתנגש במעקה הבטיחות שבצד העקומה שבדרך כאשר הוא נוהג לפי דבריו במהירות של 100 קמ"ש. לפי חוות דעתו של הבוחן, הנאשם לא פעל בסדר הפעולות הנכון ביחס למצב בו הוא היה נתון ורק בשל שיקול דעת שלא היה נכון מצדו של הנאשם, נגרמה התאונה (עמ' 190 שורות 7 עד 26).

כאן המקום לציין, כי על פי עדותו של הבוחן שלמה מזרחי לא היה כל כשל טכני ברכב שגרם לתאונת הדרכים וכך בתשובה לשאלתו של הסנגור (עמ' 220 שורות 12-20 לפרוטוקול).

הנה כי כן, כאמור לא בשלב הזה, יש לשקול לפרטי פרטים את שאלת המהימנות והמשקל של עדויות עדי התביעה, ואשר על כן כאמור החלטתי היא כי על הנאשם להשיב להאשמות המיוחסות לו בכתב האישום.

יש להודיע תוכן החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ' אייר תשפ"א, 02 מאי 2021, בהעדר הצדדים.